

Четвер,
6
грудня
2007 р.

Наш НВ

nvisnik@ne.cg.ukrтел.net

Сьогодні - ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СІЛ УКРАЇНИ

ШАНОВНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ, ВЕТЕРАНИ ЗБРОЙНИХ СІЛ УКРАЇНИ!

Щиро вітаемо вас зі свята!

В цей день ми вшановуємо ветеранів, які захищали нашу Вітчизну від фашистських загарбників, вояїн-інтернаціоналістів, усіх, хто сьогодні забезпечує надійну оборону України.

Особлива шана тим, хто виховує молоді покоління в дусі патріотизму, любові до незалежної України, її Збройних сил. А вони мають чудові традиції сумілінного служження Вітчизні.

Значкою осім нам міцного здоров'я, особистого щастя, миру і злагоди, нехай ніхто і ніколи на нашій землі не знає, що таке війна. Хай квітнуть сади, плодоносити землі, радіють діти. Щедрої вам долі, подальших успіхів в усіх справах і почаннях заради процвітання незалежної України, добробуту її народу!

М. ПОПЕШКО,
перший заступник
голови облдержадміністрації.

В. МАРЧЕНКО,
голова районної ради.

ВІЙСЬКОВИЙ - ПРОФЕСІЯ СПРАВЖНІХ ЧОЛОВІКІВ

З оку в рік сюділокай-
на віта, яка розташована
на у нашому районі,
була запишаться однією з
країн серед аналогічних
частин Збройних сил України.
Відень і ніч, у стеку чи
хуртовину ІІ війни надійно
обергають мирне небо нашої
держави. Жоден літак, вер-
толіт чи бомбай поштреєння зонд
не пролетить на поміченні.
Сучасна техніка в умілих ру-
ках подай цілі роти спромож-
на вивчити будь-яку ціль.

Саме тому юнаки Ніжин-
щини вважають за честь
потрапити до такої військо-
вої частини, як А-1348, де
панує дух професійної армії.
Служба у цьому підрозділі
рообить їх спеціалістами ви-
сокої кваліфікації.

О. ВАСИЛЕНКО.

На знімку: командир
підрозділу, старший радіотех-
нік-радіофізик сержант Микола РАД-
НЯНКО, за плечима якого в ар-
мійських роках, та старший ме-
ханік, солдат контрактної шух-
би Олександр ТОНКОНОГ.
Фото автора.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

У РАМКАХ ВІДЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ІНВАЛІДІВ

голова обласної державної адміністрації Володимир Хоменко віддава обласний Центр медико-соціальної реабілітації дітей-інвалідів "Відродження". Володимир Хоменко відзначається з роботою центру, зустріється з батьками, вихованцями та вихованцями закладу.

Голова облдержадміністрації подарувала Центру мульти-
медійний проектор, подякував керівництву та вихованцям за ту відмінну і колітку роботу, яку вони проводять, побажав батькам турботи і віри, а діточкам - здійснення наїзної залоги наших мрій.

У цей же день Володимир Хоменко відвідав виставку робіт дітей-інвалідів, яка проходила в обласному філармонійному центрі фестивалів та концертних програм, відзнаки Почесними грамотами та подяками обласної державної адміністрації роботу тих, кому по бацьку доля підійшла з особливими потребами.

УПРАВЛІННЯ У СПРАВАХ ПРЕСИ ТА
ІНФОРМАЦІЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ.

ВСЕЛЯТИ НАДІЮ

З нагоди Міжнародного дня інвалідів народний депутат України Іван Курський спонсорував продуктами набори (вартість кожного понад 140 гривень) інвалідам загальногопублічного першої групи (без обох ніг). Серед них, хто отримав подарунки: Олександр Солов'ян, Марія Хоменка, Іван Верозуб з Талліївки, Михайлло Кравець з Посинівки, Марія Мороз з Каблуків, Олексій Тимченко із Сального та Віктор Ва-
друга, який проживає у Веселівці в територіальному центрі для одиноких престарілих громадян.

На жаль, реалії життя для інвалідів, та ще на селі, сурові. Тому відзначення Міжнародного дня інвалідів - це чергове нагадування суспільству, всім нам про необхідність піклування про людей з особливими потребами. Добре привітне слово, подязунок, тим більше розв'язання проблем інвалідів на рівні держави додає впевненості цим людям, їхнім душам, вселяє надію. Тож нехай множаться ряди таких небайдужих до Чужого горя людей, яким є Іван Курський.

ДЛЯ КОГО ЦЕЙ ДЕНЬ СТАВ СВЯТОМ

Нещодавно Ніжинський міський Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді святкував 10-річчя з дня утворення. Останні сім років Центр проводить також традиційний щорічний фестиваль для дітей з функціональними обмеженнями "Повір у себе, і я тебе повірю їхні".

Як і минулого року у Міжнародний день інвалідів гостей привітно зустрічав затишний актовий зал ніжинського Будинку дітей та юнацтва.

Кожна перемога в житті починається з перемоги над собою. Цю істину особливо гостро відчувають і разуміють ті, хто від природи обмежений і обмежений здоров'ям. Встаючи і лягуючи, плашоччи, ізідочищаючи, йдучи і розглядаючи, невідомий світ, ми не задумуємося над тим, яке це щастя, коли ти можеш все сам.

Моя знайома сініла незапохідно інсультом лише тоді, коли зламала праву руку. Виявляється, вдигтисі - проблема, вміти - причасати - проблема, відрізати хліба не можеш сам, без сторонньої допомоги, і багато чого іншого не можеш... Ця тимчасова безлічарність дала розуміння того, як вилути людину, як все своє життя єдногось залежать... А як відиться тим, хто несе яблуко-інвалидності за них? Нелегко їх сказати важко...

Перед дітьми-інвалідами цього дня на сцені виступали вихованці музичної школи, Будинку дітей та юнацтва, студенти училища культури і мистецтв ім. М. Залізняковської та Гогольського вішу. Пісні та вірші, хореографічні композиції та музичні твори сприймалися присутнimi з широкою і непрідрібною радістю. Всі вміши такі підібачів на-

писані на обличчі, тому питання, що подобається в що ні, не варто. Притихли, радіючи дитячі радості із зомлені від життя та несторонні життєвими обставинами. Батьки. Хоч якраз батьків було кілька на весь зал, решта - матері, які не перестали бути матерями після того, як дочки викупили їм вигляд інвалідності дитини.

- Шкода, що про нас так

зідко згадують, - говорить жінка, яка сиділа поруч. - Погляньте, як живуть люди з обмеженими функціональны-

ми можливостями: за кордоном, - продовжує вона, - громадський транспорт та заклади соціального таптуз, магазини, наявні заклади... все пристосовано для зручності тих, хто пересувається на міліціях чи інвалідних візках. А у нас що? Хто зможе принести на руках своє дитя, той привів їх сьогодні на концерт (до речі, актовий зал розміщений на другому поверсі), рапта, як ячора і завтра, сидіть здома, не забуваючи ні на місце, що в домі інвалід, і влада чомусь про нас забу-

ла, чому б не прийти комусь з міськвионоком і не поговорити з нами?

- Нехай це так потрібно вашим дітям, - дивуєсь.

- Дітям, мабуть, ні, а от батькам потрібно. Нехай відчувають, що про них хтось думав і піклується, що їх діти такі ж громадяни міста, як і інші, здорові.

Класик писав, що щасливі люди щасливі однаково, з нещасні - кожен по-своєму. У кожній родині, де є інвалід, свої закони життя, що підпорядковані людині, яка не може обйтися без сторонньої допомоги. Це життя не має ні вихідних, ні святових днів, воно триває щодня і щомісяця. Як хочеться, аби держава і влада не місця не забувала про людей з обмеженими функціональними можливостями, аби допомагали їм не лише на Міжнародний день інвалідів, а відроджувати їхнє складніше, життя.

Хочеться сказати велике спасибі колективу Ніжинського міського Центру соціальних служб за організацію фестивалю, за розуміння і підтримку. Хлопчики з Ніжинського будинку - інтернату, вихованці, по декілька разів можуть дикуювати проща-лися і просили знову запро- сити їх на свято. Для них день інваліда став святом, бо в цей день про них згадали...

О. НАЙДА.

На фото: шумовий оркестр Ніжинського будинку-інтернату для хлопчиків.

ВСЕ МЕНІ ДОЗВОЛЕНО, АЛЕ НЕ ВСЕ МЕНІ НА КОРИСТЬ. ВСЕ МЕНІ НАЛЕЖИТЬ, АЛЕ НЕ ВСЕ ПОВИННО ВОЛОДІТИ МНОЮ

З ПОСЛАННЯ АПОСТОЛА ПАВЛА ДО КОРИНТЯН

ПОКОЛІННЯ СВОБОДИ

На фото: Сергій СЕРДЮК, Інна ПОСТЕМСЬКА, Світлана ПОСТРІГАН, Оксана ЯШУЩАК, Юлія ДМИТРІЄВА з українським прапором біля Німецького Бундестагу

нормою дозвіл на рік побувати за кордоном. Бундестаг закликає своїх громадян бути толерантними у ставленні до імміграції, які виконують у Німеччині віжку і низкооплачуєні роботу.

Населення Німеччини має змогу легко пересувається Європою. Візовий режим дуже простий для громадян Франції чи Італії в зобов'язках професійних справах. А для того, щоб отримати візу в Україні, потрібно оформити цілу низку документів, затратити багато нервів. Після всіх переплат і близького знайомства з посольством то захочеться кати за кордон. Здається дрібниця, але сама з них починається велико. Тому потрібно не відкладати їх сторону, а вирішувати.

Сергій СЕРДЮК.

ДЛЯ МЕНЕ МІЙ ДІДУСЬ є - СПРАВДІ ВІЛЬНИЙ ДУХОМ УКРАЇНЕЦЬ

Олександр Васильович Вернидуб живе в Ужгороді. Він переніс дуже тяжкий штурм. Після говорили: «Місци-два йому відлучено». Навіть дружина з цим змирилася, хоч і плакала щодня. Та в друся сильний дух і велика жажда життя. Він зміг подолати хворобу. Комінного дня вистас о п'ятій ранку, ходить в гори, виконує йогоєві вправи, харчується за власною методикою, завдяки якому дінно і створює, що життя людей дастися під Бога.

В радицькі часи дідусь не вірив ідеям соціалізму і комунізму. Він говорив, що жити треба по совісті і по правді. Як справжній патріот, він перекинувся за Україну. Боляче ревнуге на події, які у нас відбуваються. Але по критиці, а разумус, размірковує.

У 77 році Олександро Васильович розбирється у фізиці, математиці, знев англійську, німецьку, іспанську мови, хоча має лише диплом технікуму. Цей чоловік живе за високими законами моралі і заповійні тільки від себе.

- Анна КАЛИНИЧЕНКО.

СВОБОДА - ЦЕ ВІДПОВІДальність, ПЕРЕДУСІМ, ЗА ВЛАСНУ ДОЛЮ

ЖАН-ПОЛЬ САРТР.

Свобода, на мою думку, досить абстрактне поняття. Для кожного українця вона має свій зміст. Будь-яка людина складає в нього те найважливіше, чим вона карується в житті - чого прагне.

Я не відчуваю себе вільною людиною, але ю вважаю це недоліком. У поняття «свобода» я включаю відповідальність перед «якимось» або «чимось» і в першу чергу перед собою. Я маю моральний обов'язок перед батьками, державою, майбутньою (нехай що не створеною самим). Саме він спонукає до діяності надії і сподівань, поєднаних на тебе.

Минають роки і ми, з тривогою дізимось у майбутнє.

Яким воно буде? Нема гарантії, що для кожного з нас воно буде вільним, забезпеченим, цікавим. Мова йде про щасливе майбутнє, яким у якого купується ціною повсякденності праці, віри у власні сили та напролісмівство.

Пригадуючи ширину років, пам'ятаю лише хороших вчителів. Во сме вони зараджували розуміння вільності, в основу якого вкладали чесність перед самим собою. Поняття «матеріальність» прищеплювали мені і батькам, ачили відповідати за власні зміни. Тому що пропонували істину, як я отримала від авторитетів, передам своїм дітям.

Життєвий успіх - це самореалізація, можливість саморозвитку. До того ж, це поняття включає в себе з одного боку матеріальний елемент, адже досягнувшись певного становища в соціумі, людина вілаже себе успішно. А з іншого боку - це духовний фактор, коли скеровується внутрішній потенціал у сфері духовного росту як людини. Для мене життєвий успіх поглядається у гармонійному співіснуванні вище згаданих елементів. Також це можливість постійного самовдосконалення та саморости.

Я вважаю, що такі поняття як «деривав» і «хвіб» взагалі нерівнозначні. Вибір є, але самоті можливості обирати нема. Однією держава плюсніма і ніхто никого не чує.

Вільний духом українець - це людина, яка відчуває моральний обов'язок за добробут держави, своїх співвітчизників. Хотілося б згадати постаті Івана Мазепи, який домагався незалежності України від Росії, створював умови для розвитку культури і освіти. Як не дивно, але з сучасності назвати їх може нікого, бо на першому місці у всіх стоять власні ім'ї. Ніхто не віддасть життя у двобої за батьківщину. Вільні духом українці - це мужні патріоти, отамани і козаки, які відійшли в геройську минулу.

Людмила ПРИБЛУДА.

МИСТЕЦТВО ВИБОРУ

«Карась любить, щоб його смакували в сметані. Це знають усі, крім карася. Його кавіт і не запитують не тільки щодо сметани, але й чи любить він смажитися взагалі. Така сила загальної думки». Козьмів Прутко.

А скільки таких «карасів» серед нас, як дозволяють робити вибір за себе!

Ми живемо в багатоваріантному світі, борнемося в окові можливостей. Кожного дня ми постаемо перед проблемою вибору. Шогодин і щохвілінні ми робимо свої вибір. Наприклад, більшість з нас симпатизує телевізору, щоб подивитися останні новини, хоча з його альтернативи - можна почитати газету. Одноголосно ми теплиці з настенними холодів, єдиним світло в темні години доби. Це обумовлення вибору, який часто робиться рефлексично.

С й насбутоючи вибори, ми подінна просто не може не помітити. Ношибний варіант тоне в безкінечності нереалізованих можливостей. А як важко часом зробити правильний вибір і не помилитися, і не шкодувати пізніше про результат. «Відмінний той, хто на засуджує себе за те, що вибірав», - стверджується в Біблії. Тому що яким би не був наш вибір, він дозволяє нам бути самими собою, зростати, робити виконані. Саме в мистецтві вибору і закладена основа творчості життя.

Творить слово життя! Будьте достойними вашого вибору.

Зоя ГОНЧАРОВА.

